

[Oluf Pedersen.]

lismen, er gaaet over til en Form for Stats-socialisme, Statsplanøkonomi, der siger Spar-to til, hvad Regeringen har villet gaa med til. Det forekommer mig, at Partiet Venstres Ændringsforslag er et af de besynderligste Forslag, der har været fremsat her i Rigsdagen. Jeg for mit Vedkommende havde ønsket ikke alene at tage denne principielle Stilling til Venstres Ændringsforslag med de nye store Problemer, der deri er rejst, jeg ønskede tillige en Diskussion om Enkelt-hederne, og det var det, at man forlangte, at Rigsdagens Medlemmer skal tage Stilling dertil med et Par Timers Varsel, der var Baggrunden for mit Ønske om en Udsættelse af Forhandlingerne. Regeringens Forslag kendte vi i Forvejen, de Konservatives Forslag er gamle Kendinger, men Venstres Ændringsforslag er noget nyt, vi ikke før har set fremsat i Lovforslags Form, og man kan selvfølgelig ikke tage Stilling til et saadant Forslag ud over en rent principiel Stilling; paa saa kort Tid kan man ikke belyse, at det for Landbruget antagelig vil være et stort Minus. Det har altid forekommet mig, at Partiet Venstre har vendt sig mod L. S.-Planer, men det Ændringsforslag, som Partiet her har stillet, er jo en direkte Afskrivning, saa vidt jeg kan se, af Planen i L. S.-Pjecerne. Naar man ser den Afstemning, der forleden Dag fandt Sted, hvor Venstre i Modsætning til saa mange Gange tidligere stemte for en Paa-stand paa Overgang til næste Sag paa Dags-ordenen, som var stillet af Det frie Folkeparti, saa tyder meget jo paa, at Venstre nu er ved at gaa ind paa den gamle L. S.-Politik. Man er Vidne til, at der her paa Rigsdagen sker en Sammenslutning mellem Venstre og Det frie Folkeparti — ikke paa Venstres liberale Grundlag, men paa dette mærkelige og efter mit Skøn slette Grundlag, som L. S. har stillet op (*Christmas Møller*: Det er jo dem, I er i Valggruppe med!). Nej, vi er ikke i Valggruppe med dem. Men efter hvad der er sket i de sidste Dage, vil jeg jo antage, at Venstre siger sit Samarbejde op med de Konservative og slutter sig sammen med dem, der sidder bag ved Venstre.

Baggrunden for et Forslag som dette er jo, at man skal sikre Landbruget Produktionsprisen for Smør, og naar der nu kommer saa megen Sagkundskab herop og fortæller, at man skal sikre Landbruget Produktionsprisen for Smør, er det jo ikke overraskende, hvis en eller anden mindre sagkyndig gik hen og troede, at det kunde lade sig gøre. Der er en meget sagkyndig Mand, en Mand, der er vant til at behandle Tal, som i Dag

har behandlet dette Problem i Dagbladet „Politiken“, og det er Statskonsulent A. P. Jacobsen i Berlin. Jeg beder om Formandens Tilladelse til et Par korte Citater fra denne interessante Artikel af Statskonsulenten. Det hedder heri med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt man faar Produktionsprisen frem:

„De Beregninger, der opstilles over Smør(mælke)produktionens Rentabilitet, er forfejlede, og viser i øvrigt i alle Lande større eller mindre Underskud; de er forfejlede, fordi Mælkeproduktionen meget sjældent og praktisk taget aldrig i Danmark er et selvstændigt økonomisk Foretagende, men derimod et Led i blandede Landbrug.

Hvis man derimod med Spørgsmaalet mener, om Smørproduktionen, det vil sige Mælkeproduktionen, bidrager til at forbedre Rentabiliteten af det samlede Landbrug, maa Svaret blive bekræftende. Tror man da ellers, at danske Landmænd vilde fortsætte med denne højst besværlige Driftsgren?“

Og Statskonsulenten vender sig mod de kunstige Foranstaltninger til Opretholdelse af Smørproduktion og siger:

„Produktionen maa under alle Omstændigheder afpasses efter de nuværende og kommende Prisrelationer, og det er i og for sig ligegyldigt, om disse Prisrelationer i større eller mindre Grad er fremkaldt ved Statstilskud i de konkurrerende Lande. Det er overhovedet ikke Mælkeproduktionens, men det samlede Landbrugs økonomiske Stilling, der bør være Genstand for eventuel Under-søgelse.“

Jeg kan tilslutte mig disse Udtalelser af Statskonsulenten, de maa siges at være en knusende Dom over det Lovforslag, her er til Behandling, og det er ikke blot en Dom over Regeringens Forslag, men en endnu skarpere Dom over de Forslag, der er stillet af Venstre og Det konservative Folkeparti. Efter vor Opfattelse maa vi indrette os paa de Priser, der kan opnaas, og vi maa i Stedet have Driftsudgifterne ned. Og det er let gjort, vi kan blot ophæve den Prisforfalskning, som Regering og Rigsdag selv har lavet. Produktionsprisen kan man ikke sikre, den er afhængig af mange Forhold, bl. a. af Jordpriserne. Regner vi med gennemsnitlig 40 Køer pr. 100 ha, vil man med en Pris paa Ejendommen af 2 000 Kr. pr. ha faa en Udgift til Rente, der svarer til 250 Kr. pr. Ko, medens man ved en Pris af 1 000 Kr. pr. ha kun faar en Udgift paa 125 Kr. pr. Ko; det vil sige, at man